

Verslag van de ontmoeting: van vrouwen van de Vrouwengroep van de RLRA en leden van de Irakese Culturele vereniging "Mesopotamia".

Op zaterdag 17 februari 2007, heeft de vrouwen van de vrouwengroep van RLRA in samenwerking met Bureau ProFor een netwerkdag georganiseerd voor de Iraakse gemeenschap in Amsterdam .

Deze middag werd gefaciliteerd door de Vrouwengroep RLRA mevrouw Ank Veenstra en Bureau ProFor mevrouw Jwana Omer

Het doel:

Een ontmoeting van vrouwen van de Vrouwengroep van de RLRA, Amsterdamse vrouwen van verschillende religieuze en levensbeschouwelijke achtergronden, met vluchtelingen uit Irak, die in Nederland wonen. De middag mag bijzonder geslaagd genoemd worden. De mannen wilden er graag bij zijn deze middag. Voor één keer heeft de leiding van de Vrouwengroep hiermee ingestemd, mits de vrouwen mee zouden komen.

Amsterdamse vrouwen waarvoor de strijd in Irak ver weg lijkt en Irakese vluchtelingen die dagelijks met deze ramp bezig zijn, zijn deze middag dicht bij elkaar gekomen.

Het aantal vrouwen van de vrouwengroep was jammer genoeg niet zo groot, maar die er waren hadden een luisterend oor en waren geïnteresseerd in deze Irakese mannen en vrouwen. De Irakezen waren blij, dat Nederlandse vrouwen in hun geïnteresseerd waren. Velen van hen hunkeren naar erkenningen en hebben weinig contacten.

Er waren vanuit de vereniging "Mesopotamia" drie sprekers uitgenodigd, allen belangrijke mannen. Zij spraken in het Arabisch wat in het Nederlands werd vertaald. De jonge dagvoorzitster deed het geweldig. Het voelde goed, dat ze alle drie hun eigen verhaal konden vertellen. Het ging deze middag vooral om compassie(medelevens) en niet om een politiek debat.

ProFor wilde graag de Irakese vrouwen meer betrekken in hun activiteiten. Het was daarom verheugend dat veel vrouwen waren gekomen. Jwana Omer deed deze middag aan de vrouwen een oproep om meer deel te nemen aan deze activiteiten.

In de drie gespreksgroepen, die werden gevormd werd alleen Nederlands gesproken. De communicatie verliep heel goed en de meeste spraken vrijuit. Dit is een mooi uitgangspunt voor de toekomst. Er was vooral interesse in elkaar.

In alle gesprekken kwam naar voren, dat God, Allah, hoe je de grote schepper ook noemt er voor iedereen en alle mensen is, en iedereen, niemand uitgezonderd, gelijk is. Dat was deze middag voelbaar.

De intellectuelen, velen vluchtten al weg uit Irak in de beginperiode van Saddam Hoessein, moesten in Nederland vanaf de bodem een nieuw bestaan opbouwen, hun Irakese universitaire opleiding werd hier niet erkend. Het gevoel dat een Irakese vrouw uitte, dat je als vluchteling in Nederland alleen

goed bent in schoonmaken is stuitend. Vooral als je merkt, dat je spreekt met intelligente, wijze en creatieve mensen.

Na deze groepsgesprekken bleek de vertaler niet meer nodig voor het centrale deel en werd alleen in het Nederlands gesproken.

De gezamenlijke maaltijd was heerlijk en er werden druk over en weer gesprekken gevoerd. Naar goed Irakees gebruik werd er na de maaltijd spontaan met elkaar gezongen. Zonder het te merken was de tijd gevlogen en was het weer tijd om uit elkaar te gaan. Er werden e-mail adressen uitgewisseld en er komt een vervolg.

Korte samenvatting van de inleiders.

H.Smesem, Sabri Al- Rubae, Ank Veenstra, Salam Gorgeen Salam Al-Rubae .

De heer Sabri Al-Rubae :(Hoofd redacteur van verschillende tijdschriften in Irak): Arabier van Sjiitische afkomst sinds 1998 gevlucht

De Irakezen leefden eeuwen in vrede met elkaar. Alle politieke stromingen waren in de regering vertegenwoordigd. Het ging om ideeën en niet om wat je bent. De constitutie was er voor iedereen. De Amerikanen stelden verkiezingen in. Er zijn vertegenwoordigers van religieuze en culturele groeperingen in de regering gekomen. Hierdoor zijn de problemen gecreëerd. Iedereen verdedigt nu zichzelf of zijn groepering. Wat gaat er nu gebeuren? Als je bedenkt, dat er 100 kinderen per dag sterven en 100.000 Irakezen in de achterliggende tijd door geweld gestorven zijn.

Er waren beloftes om van Irak een paradijs te maken. Nu domineert de wapenhandel.

Niemand heeft meer recht op veiligheid. Alle juridische structuur is geliquideerd. De regering is een geïsoleerde zone en er is geen perspectief. Het is nu ieder voor zich. Alleen het eigen belang en het belang van de groep geldt. Iedereen moet zichzelf verdedigen. Er moet een nieuwe commissie komen om weer regels op te stellen om mensen te beschermen. De Irakese Culturele vereniging "Mesopotamia" is niet tegen religie maar religie moet niet het land regeren.

Mevrouw Ank Veenstra: Voorzitter vrouwengroep Amsterdam:

Het is van belang in een samenleving waar nieuws op velerlei wegen de huiskamer binnen komt het echte nieuws van betrokkenen te horen. Er is bijna altijd sprake van kleuring. Het doel van de Vrouwengroep is om vrouwen van verschillende religieuze en culturele achtergrond bij elkaar te brengen; om in de samenhang van eigen identiteit en samenleving het eigen verhaal te doen. De cirkel van onbekend maakt onbemind om buigen naar liefde voor elkaar zo als we zijn.

De heer Salam Alrubaie: Voorzitter van Iraakse Cultureel vereniging (Mesapotamia):

Arabier van Sjiitische afkomst gevlucht sinds 1994

Vertelde over het dagelijkse geweld in Irak en het grote spanning tussen de groeperingen in Irak, in de grondwet van heden en van toen waren er geen verschil tussen de groeperingen. Hij maakte zeer bezorgd over de nagebleven familieleden in Irak.

De heer H.Smeesem: Secretaris van de Iraakse Cultureel vereniging (Mesapotamia):

Arabier van Sjiitische afkomst gevlucht sinds 1994

Het is schandelijk voor een land waar eeuwenlang met al die godsdiensten en rassen in de vrede leven er waren geen verschil tussen Arabieren Koerden en andere etnische minderheden.

Zelfs de voormalige dictator kon niet veroorzaken voor onrust en haat tussen de groepering, volgens hem het is belangrijk dat de Amerikanen het land verlaten en dat de irakezen laten zelf hun land regeren.

De heer Salam Goerg:

Is katholiek en is 48 jaar geleden uit het Koerdische gebied in Irak gevlucht.

Na gevochten te hebben in de oppositie tegen Saddam Hoessein. We willen graag terug naar één land, Irak waarin iedereen gelijk is.

Hij kan het zelf niet geloven wat er allemaal gebeurd is. De problemen zijn alleen maar groter gemaakt. Saddam Hoessein is weg. We kunnen weer vrij met elkaar spreken maar de prijs is heel hoog. Er moet een nieuwe humane regering komen. Hier in Nederland leven de Irakezen naar het idee van een humane regering. Hoe onwaarschijnlijk het ook lijkt ze houden hoop.

Aangezien de langdurige Golfoorlog en het embargo wat was opgelegd door Internationale gemeenschap heeft het enorm consequenties voor de burgers opgeleverd in die periode van de voorbije twaalf jaar.

Het heeft minstens 1,5 miljoen mannen, vrouwen en kinderen het leven gekost.

Maar dat was het niet alleen, want daarnaast begon ook de echte oorlog tegen het eigen volk zoals de genocide tegen de Koerden in de Koerdische gebied. De stad Halabja in Koerdistan werd met chemische wapens gebombardeerd. Als gevolg van deze gruwelijke misdaad zijn er 5000 kinderen, vrouwen, en mannen op een afschuwelijke wijze vermoord. Ook de opstandelingen Sjiieten ontsnapten niet van vervolging en executies die dagelijks werden gepleegd tegen de Irakezen van het gewelddadige voormalige regiem.

Het gewelddadige dagelijkse leven van de Irakezen leidde tot onrust angst en hun kracht en zelfvertrouwen ging verloren.

De situatie voor de gevluchte Irakezen is niet veel beter dan zij die achterbleven. Zij leven in grote angst en zorg voor de familie. Bij elke bomaanslag wordt gedacht aan de familie in Irak. Er wordt geschokt gekeken naar de televisie. Wordt er opgebeld dan wordt met kloppend hart de telefoon opgenomen, ongerust of er iemand gewond geraakt is of omgekomen bij een van de dwaze en afschuwelijke bomaanslagen hier en daar..

Het organiseren van themadagen over het dagelijkse leven van de Irakezen is niet gemakkelijk. Het kan best lastig zijn. Maar gelukkig is de middag is alle rust verlopen. We hebben samen gegeten en voor sommigen was het juist heel belangrijk om af en toe met elkaar praten. Het lucht op.

Jwana Omer van bureau ProFor

Tot zo ver dit verslag

Ank Veenstra voorzitter Vrouwengroep RLRA en Jwana Omer, ProFor